

dem til. Men de opgive altsaa, og det interesserede mig, da vi fik de store Landdistrikter ind, at se, hvordan det gik der. Der er Forholdet ganske det samme, der opgive de alle sammen. Det er egentlig de bedre stillede, man har ondt ved at faa til at opgive. Reglen vil imidlertid faa den Betydning for os, at Loven bliver meget svær at gennemføre. Vi ville faa to Ligninger. Derfor holder jeg for Kjøbenhavns Vedkommende meget bestemt paa, at vi ikke opstille en saadan Adskillelse.

Det tredie Afsnit af Loven indeholder Bestemmelser, som man i Reglen ikke har Lyst til at læse, og som man ofte betragter som liggende uden for det, man skal beskæftige sig med. Det er alt dette formelle, det, der vedrører hele Fremgangsmaaden ved Beskatningen. Jeg ved ikke, hvor mange der har faaet læst Loven igennem. Men jeg ved, at det er en af de sværeste Love at komme igennem, som jeg har kendt. Det omtalte Afsnit er imidlertid af et saadant Indhold, at man, naar man virkelig kommer henimod den Tid, da man kan vente at faa Loven gennemført, ikke maa undervurdere Betydningen af det, thi det er Synd at give Folk Love, som de ikke kunne gennemføre, og den Lov, som foreligger her, tror jeg ikke er gennemførlig. Den er det ikke for Kjøbenhavn. Det har jeg gjort opmærksom paa tidligere, og der er taget Hensyn dertil, idet der er blevet optaget en Bestemmelse om, at det eventuelt ved kgl. Anordning kan fastsættes, at vi kunne bruge Ansættelsen til Statskatten som Grundlag for Kommuneskatten. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det neppe gaar an at henvise hele denne Sag til kgl. Anordning. Skal Kommunalbestyrelsen først, efter at Loven er kommen ud, til at forhandle med Ministeriet, er jeg bange for, at det trækker saa længe hen, at det er ganske umuligt at faa Loven gennemført i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at det vil volde stor Vanskelighed at faa de fornødne Bestemmelser sat ind nu; jeg vil i alt Fald gøre et Forsøg derpaa, jeg tror, at alle Parter ville være tjente dermed. Ogsaa paa Frederiksberg er den uigennemførlig, og det har ogsaa Kommunalbestyrelsen der gjort opmærksom paa. De kunne ikke gennemføre den, fordi Loven er forkert. Den kan maaske passe ude i Landdistrikterne, hvor de regne med Kalenderaaret, og maaske i Købstæderne, men ikke, hvor man regner med et særligt Finansaar. Det er det samme som i Kjøbenhavn. Man kan ikke, som der

staar i Loven, at man skal, benytte Lister, der ere et Aar gamle. Det er ikke muligt at benytte dem som Grundlag. Og hvad der er værre, man kan ikke i Løbet af Tiden fra Begyndelsen af Marts og til Maj paa een Gang lave to Ligninger, den ene baseret paa Indtægt, den anden baseret paa Formue og Lejlighed. Det kan man ikke forlange, at en Ligningskommission skal gøre. Det vil tilvejebringe et fuldstændigt Virvar. Hvordan det skal ordnes, ved jeg ikke; det har sikkert store Vankeligheder. Og saa kommer det øvrige Land. Nu kan man sige, at det kommer ikke mig ved, hvordan man vil klare sig der. Men jeg maa dog bemærke, at naar jeg læser denne Lov, faar jeg Medlidehed med Kommunerne, thi det bliver forfærdeligt for de Mennesker, der faa med Skatteligningen at gøre. De ville næsten ikke kunne bestille andet hele Aaret end rejse omkring og ligne, thi det er et utrolig vidtløftigt Ligningsvæsen, Loven foreslaar. Her er jeg dog som sagt ikke særlig sagkyndig. Jeg har kun en Følelse af, at man i hvert Fald i Købstæderne ikke kan bruge Loven. Fra Købstæderne er der ogsaa kommet Klager og Meddelelser om, at de ere tilbøjelige til at gaa over til Indkomstskattesystemet, og det tror jeg væsentlig er motiveret ved, at de indse, at de ikke ville kunne klare disse Bestemmelser, de maa have een Ligning for det hele. Men, som sagt, det skal jeg ikke komme meget ind paa. Jeg vil kun sige, at det, der karakteriserer disse Bestemmelser, er for det første en fuldstændig Mistillid til Sogneraad og Byraad. Det undrer mig, at man ikke kan bruge de Autoriteter, som ere vante til at ligne, til at foretage det første Arbejde i denne Sag. De skulle have det Hverv først at lave en foreløbig Ligning. Saa skal denne kasseres, og saa skal der laves en ny Ligning. Dette er underligt. Og det andet mærkelige ved denne Lov er, at Finansministeriet tror, at det kan skue ud over alting, dirigere alting, se alting igennem og forandre, hvad det skal være. Det er komplet umuligt, det kan Ministeriet slet ikke gøre. Hvis man vidste, hvad det er for et Materiale, man kommer til at arbejde med, tror jeg, man sparede sig derfor. Det meste, Finansministeriet faar at vide, er Ligningens Resultat, men af Skattelisterne kan man ikke se, hvorledes det stiller sig med Indkomstskatten. Efter dem kan man ikke i fjerneste Maade dømme. Naar man virkelig vil undersøge en Sag og tage det tilbørlige Hensyn, maa man medtage alle de